

"Proletarec" je
delavski list za
misleče čitatelje

PROLETAREC

Official Organ Jugoslav Federation, S. P. — Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze

GLASILO
PROSVETNE
MATICE J.S.Z.

ST. — NO. 1410.

Entered as second-class matter, December 6, 1907, at the post office
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

CHICAGO, ILL., 19. SEPTEMBRA (September 19), 1934.

Published weekly at
3639 W. 26th St.

LETO — VOL. XXIX.

Udarec na stavko tekstilnih delavcev

JOHNSONOVNA NRA PROTI DELAVCEM

NAPAD NA NORMANA THOMASA, KER "UMEŠAVA POLITIKO" V UNIJE

Sovražna izjava načelnika N. R. A. o stavki
tekstilnih delavcev zelo presenetila unije

GENERALNA stavka delavcev v tekstilni industriji je Rooseveltovo administracijo primorala, da je pokazala svoje stališče bolj odprt, kakor v prejšnjih stavkah, čeudi se je posebno v sporu med avtomobilsko industrijou in njenimi delavci odkrito zavzela za interes korporacij. Nihče v unijah pa ni pričakoval, da bo Hugh Johnson, ki je najvažnejši član Rooseveltove administracije, nastopil proti stavkujočim tekstilnim delavcem tako brezobzirno, kakor je to storil v veliko presenečenje vseh dne 14. septembra v New Yorku na sestanku uradnikov, ki upravljajo razne pravilnike NRA.

Napadel je unijo tekstilnih delavcev in njenega predsednika McMahon, češ, da je prelomil dogovor z NRA, v katerem je baje zagotovil, da ne bo pozval delavcev v stavko. Johnson je robantil, da će bo šlo tako naprej tedaj delavskim organizacijam sploh ne bo več zaupati!

Milicnik klicke vojake, da naj odneso stavkarja, katerega je zbil na tla. Ta slika je iz Rhode Islanda.

Kapitalistično časopisje na jugu in v tistih vzhodnih državah, kjer so velike predilnice in tkalnice, je pograbilo po tistem delu Johnsonovega govora, v katerem je napadel Normana Thomasa.

Hugh Johnson, kateremu je predsednik Roosevelt izrekel popolno zaupanje, je v omenjenem govoru izjavil, da je poleg McMahona največ kriv te stavke vodja socialistične stranke Norman Thomas, ker se je udeležil konvencije unije tkalniških delavcev ter našvduševal delegata. Thomas je hujškal v stavko s svojega političnega stališča, je tolmačil Johnson, in nato je zaključil: "Politične doktrine socialistične stranke nimajo mesta v unijah, kajti socialistom je politika prvo in gospodarska vprašanja so pri njih šele na drugem mestu."

Kako je porabilo kapitalistično časopisje Johnsonov govor? Tako, kakor ga mu je ponudil. Preko cele strani so naslovi z velikimi črkami označnili, da Johnson ne odobrava te stavke, ker je bila krivično in zavratno pričeta, kriv temu pa je največ "politik" Norman Thomas.

Značilno je, da je tudi Roosevelt general Hugh Johnson eden tistih ljudi, katerim je politika zoprina edino če je socialistična. Demokratični in republikanski graftarji so O. K. — niti omenja jih ne — ampak če se kak vodilni socialist potegne za koristi delav-

Milice v navalu na stavkarje v Salesville, N. J.

"om". Ko hitro se zbore nekaj piketov — alo, že padajo medne strupene bombe, in ce se stavkarji hitro ne razprše, se seznanijo tudi s količki, nato še s svinčenkami, in ako se še ne podajo — z milico!

V državi Rhode Island je bila proti stavkujočim tekstilnim delavcem mobilizirana milica popolnoma, toda govor je izmed vseh drugih najbolj izkoriscano.

Ako ne bi bilo drugih dokazov, kako postopa "new deal" s stavkarji, so tu fotografije, ki jasno pričajo, da vojaki ne preganjajo skebov, ne kompanijskih "deputijev", ki so nadavnini pobijači in suroveži, in ne izkoriscavljajo, ampak edino le delavce, ki hočejo človeško in pošteno živeti.

Nad šest sto policičnih umorov v nacijski Nemčiji

Pod vlado Hitlerja je bilo v Nemčiji umorjenih nad šest sto ljudi zaradi "političnih prestopkov", ali kakor se glasi v vladnem jeziku, vsled velizdaje.

Med umorjenimi je do pol-drug sto socialdemokratov, ostali pa so židje, komunisti in drugi politični "zločinci". V tem številu niso vsteti naciji, katere je dal Hitler pomoriti v zadnjem čiščenju svoje stranke. Teh umorov je bilo blizu devetdeset.

Laži, ki ovirajo pomirjenje

Socialisti v Nemčiji, Italiji in Avstriji se britko pritožujejo, ker komunisti posnemajo vladno propagando teh dežel v blatenju socialdemokratičnih strank. Na tretjo internacionalno apelirajo, da naj preneha pomagati Hitlerju, Mussoliniu in Schuschniggemu širiti laži o socialistih.

Poročilo, da se Mussolini zbljuje s socialističnimi voditelji, je bilo izmišljeno v prid vladne propagande. Poročilo iz Nemčije, da se Hitlerjeva vladu pogaja s socialisti, katerim je pripravljena vrnila upravo nad unijami, je bilo prav tako izmišljeno. Obe stranki sta poslali protest kominterni v Moskvo in ga objavile v svetovnem tisku.

Otto Bauer je v daljšem spisu navedel vse laži avstrijske vladne propagande proti socialistom, in nato označil tudi komunistične liste v Rusiji ter datumne njihovih izdaj, v katerih so te laži ponovili za resnico!

S temi metodami seveda ne pride do zedinjenja in pomirjenja. Otto Bauer pravi, da niso socialisti v Avstriji komunistov nikoli provocirali in da niso nikdar pomagali nobenki kapitalistični vlad v borbi proti komunistom. Čemu ne bi mogli biti komunisti enako poseti in tolerantni? Ker vsi hočemo zedinjenje, mu je treba uglatiti pot. Prvo, kar se potrebuje v ta namen je, da se preneha z napadi, posebno še z lažnjivimi napadi!

nik Roosevelt je govoril, da mu je ameriška armada na razpolago, kadar bo potreboval.

Potreboval čemu?

Se nikdar ni armada te dežele pomagala uniji k zmagi. In tako ne pomagajo delavcem milice sedaj, in ne bi pomagala zvezna armada, pač pa je njihov namen pod krinko reda in mira ukrotiti delavce, ki se potegujejo za svoje pravice. Napad Hugh Johnsona na tekstilne delavce je razkačil celo reakcionarnega podpredsednika A. F. of L., Matthewa Wolla, ki je Johnsonu zalučil v obraz, da je pristranski, in da svojo službo izrablja v korist korporacij in proti delavcem v tekstilni industriji, ki je izmed vseh drugih najbolj izkoriscano.

Ako ne bi bilo drugih dokazov, kako postopa "new deal" s stavkarji, so tu fotografije, ki jasno pričajo, da vojaki ne preganjajo skebov, ne kompanijskih "deputijev", ki so nadavnini pobijači in suroveži, in ne izkoriscavljajo, ampak edino le delavce, ki hočejo človeško in pošteno živeti.

Poleg milice imajo kompanije v boju proti stavkarjem, kako postopa "new deal" s stavkarji, so tu fotografije, ki jasno pričajo, da vojaki ne preganjajo skebov, ne kompanijskih "deputijev", ki so nadavnini pobijači in suroveži, in ne izkoriscavljajo, ampak edino le delavce, ki hočejo človeško in pošteno živeti.

IZKORIŠČEVALCI NE PRIZANAŠAJO

V nobeni veliki ameriški industriji niso živel delavci v tako mizernih razmerah, kakor v tekstilni. Celo v "prosperitetu" so zasluzili povprečno komaj \$15 na teden. Zato je v centru tekstilne industrije največ bede, ki tepe posebno otroke in jih predčasno peha v garanji, da pomažajo staršem k preživljjanju družine. Na sliki so otroci stavkarjev v Lowellu, Mass. Vsi žive v velikem pomanjkanju.

Z DELAVSKEGA SVETA

Zaključki konvencije tiskarjev — Konvencija unije tiskarjev (International Typographical Union), ki se je vrnila v Chicagu, je zavrgla predlog za 30-urni delavnik, dasi je agitiral zanj newyorški lokalni tiskarjev, ki ima 10,500 članov. Konvencija je z 98. proti 97. glasovi odobrila 40-urni delavnik na teden. Mnogi govorniki so delegatom pouparjali, da so tiskarji v tej delži med najboljše plačanimi delavci.

Prihodnja konvencija bo v Montrealu, Kanada. Delegacija je sprejela rezolucijo, s katero apelira na predsednika Roosevelta, da naj ustavi uporabljanje milice proti stavkarjem, dalje rezolucijo za osvoboditev Tomu Mooneyu, za brezposelnostno zavarovanje in starostno po-kojinino.

Poboji blizu Birminghama — Premogarji, organizirani v UMW, so že dolgo v stavki proti družbam, ki lastujejo rove blizu tega mesta. Dne 16. sept. je prislo spet do izgradov, v katerih sta bila dva črnca ubita. Deputiji so mnoge stavkarje ranili, še več pa so jih pretepli.

ACW in ILGW svarita bosse. — Kompanije, ki lastujejo tovarne, v katerih se izdeluje razno blago iz bombaža, so prišle v navzkrižje z unijama delavcev oblačilne industrije (ACW in ILGW), ker nočejo znižati delavnika s 40 na 36 ur. Sporočile sta jim, da ako se delavnik ne zniža, bodo delavci pozvani dne 1. oktobra v stavko.

Mobilizacija milice. — V Georgiji je bilo poslanih proti stavkujočim tekstilnim delavcem 3,000 vojakov državne milice, in nad dva tisoč v N. in S. Carolini. Istotako je bila mobilizirana proti njim v Alabami, Rhode Islandu in treh drugih državah, skupaj 13,000 mož.

Poleg milice imajo kompanije v boju proti stavkarjem, kako postopa "new deal" s stavkarji, so tu fotografije, ki jasno pričajo, da vojaki ne preganjajo skebov, ne kompanijskih "deputijev", ki so nadavnini pobijači in suroveži, in ne izkoriscavljajo, ampak edino le delavce, ki hočejo človeško in pošteno živeti.

Konvencija delavske federacije v Illinoisu, ki se je vrnila v Peorijo, je bila zaključena 15. sept. Odobrila je Rooseveltov "new deal", dasi je delegat Frank Farrington svaril, da naj se nikar ne nadajajo preveč od vladnih objub in sredstev, da jim bi nabavljal hrano, stavkarji pa so vsled

(Dalje na 5. strani.)

ODKRITJA, KI JIH NE BO MOGOČE ZATAJITI

Lumparska početja municipijskih "baronov". — Največji švindlerski business na svetu!

Zanimiva izjava o "nešposobnosti" države. — Ministri in drugi visoki patrioti v zadregah

MUNICIJSKA industrija je edina, ki ne pozna krize. Toda vsled nje je obubožano ljudstvo še bolj bedno, kakor pa v normalnih časih. Baroni, ki se pečajo z izdelovanjem in trgovino morilnih ter rušilnih priprav, so največji rakteriji, toda njihov vpliv je tako ogromen, da so jim vrata odprtia v vsem ministrom v vladarjem. Vsaka država skrbi, da je čimbolj "pripravljen" — in to pomeni žetev za municipijsko industrijo, ki računa za streliva, topove, puške, aeroplane in drugo vojno opremo ogromno.

Tu in tam se dogodi, da nastane proti tem rakterijem odpor, iz cesar se izčmi kak škandal, ali vsaj preiskava. Tudi ameriški kongres je končno uvedel. Senatorji, ki vodijo zaslišavanja, so izvedeli stvari — take stvari, da so mnoga zaslišanja vodili za zaprtimi vrati, češ, odkrita so taka, da bi voda v klanje, če se jih bi objavilo svetu.

Ugotovili so da ameriški municipijski magnati hujškajo delo zoper deželo s pomočjo financiranja sovražnih propagand in posledica tega so — vojna naročila. Isto počno baroni municipijske industrije v Franciji, Angliji, na Japonskem, Čehskem, v Nemčiji itd.

Eno glavnih podvetij za izdelovanje municije in streliv je v tej deželi Du Pont korporacija. Kako ogromen je njen business, dokazuje dejstvo, da je v štirih letih, to je, od 1914 do 1918 prodala za eno milijardo 245 milijonov dolarjev municije. Od početka vojne jo je prodajala vsem, tudi Nemčiji, Italiji, Franciji, Angliji, na Japonskem, Čehskem, v Nemčiji itd.

Zaradi dobica hujškajo in negujejo vojne propagande; trošijo stotine milijonov dolarjev za podkupnine; prodajajo slab materijal, in ko ga vrla kupi, ji sporoča, da so v drugi deželi med tem iznašli že nekaj boljšega. Ameriška firma nato iznajdbo še bolj izpopolni, torej je treba zavreči star materijal in kupiti novega, boljšega. Vlade naročajo, in ker je obroževanje "tajna" zadeva, se takih kupčij ne obeša na veliki zagon. Torej kakor nalač prilika za ogromne tativine in graft.

Med drugimi je bil zaslišan tudi ameriški municipijski magnat Ireneu du Pont cigar kompanija, vsa v posesti njegove familije, ki napravila v par letih med vojno nad 50 milijonov dolarjev čistega dobička, dočim so se sinovi delavcev in farmarjev klali na bojiščih. Du Pontova družba kuje milijone dobička tudi v vseh povojuh letih. Priznala je, da prodaja zdaj svojo morilno robo Nemčiji, Japonski in katerikoli drugi deželi, ki ima denar, da jo kupi. Ireneu du Pont je patriot in se zelo boji, da ne bi predsednik Roosevelt zapasel "konstitucije". Kar on v resnici hoče, je odprava vladnega nadzorstva nad businessom, češ, ta je po ustavnih določbah zadeva posameznikov, ne pa vlade!

Senator Gerald P. Nye, ki vodi zaslišanja, je Du Ponta vprašal, ako ne bi bilo bolj pametno, da bi država lastovala in obravalo municipijsko industrijo. "Nikakor ne," je odgovoril. "Čemu ne," je silil vanj senator Nye. "Zato, ker država ni sposobna obravati take industrije."

Senator Nye je napravil nekoliko premora in rekel: "Ako ni sposobna izdelovati municije v svojih podjetjih, kako naj bo potem takem sposobna voditi vojno?"

Ireneu je bil v zadregi, kajti voditi vojno je res vsekakor težje kakor obravati tovarno. Ampak kar se klanja tiče, ga municipijski baroni radevolje prepričajo vladam, ker jim ni za take skrbi. Glavno je, da dobre naročila in za naročila denar.

V preiskavi je bilo dognano, da plačujejo municipijski magnati podkupnine visokim vladnim uradnikom v vseh južno in centralno ameriških državah. Prav tako celiemu krpelju visokih mož v vladah v Evropi, v Aziji in drugje. Tudi en Rooseveltov privatni tajnik je zapleten v te "patriotične" kupčije.

Zaradi jez priزادetih graftarjev je državni tajnik Hull naročil preiskovalni komisiji, da naj odneha, ker "tuje vlaže protestirajo in ameriška industrija izgublja naročila". Skandal bodo torej potlačili, kajti ves čas pišejo o njemu tako, kakor da te lumparje, tativne, graft in intrig niso nič takega, da se bi bilo vredno vzrujavati. Toda zločinstva ki jih uganja kapitalizem v področju municipijske industrije, ne bodo ostala skrita.

Magnati zavračajo vse kar je v prid delavcem

Zveza ameriških industrialcev (National Association of Manufacturers) je sporočila svojim članom, to je, velikim korporacijam, da naj se ne oziroma na odredbe takozvane delavske odbora NRA, posebno ne v slučaju, ko je zaključil, da sме kompanija upoštevati le tisto unijo, za katero se prostovoljno, brez prisiska, izreče večina delavcev.

Tako dobiva "new deal" udarec za udarem, ne da bi tudi sam skušal udariti in s tem dokazal, da misli obljube ljudstvu izpolnit, ne pa pozabi na nanje.

Ampak multimilijonarji so vplivni, lastujejo časopise, kontrolirajo poslance in zalažejo republikanske in demokratske kampanjske fonde. Takim ljudem se ni zameriti, ampak čeprav se vladni reže v kompanije ne ozirajo nanjo, obraz.

PROLETAREC

List za interes delavskega ljudstva.

Izhaja vsako sredo.

Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba
Chicago, Ill.Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze.
NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00;
za pol leta \$1.75; za četrto leto \$1.00.
Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpoznejše do pondeljka popoldne za pribljetve
v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslav Workers' Publishing Co., Inc.
Established 1906.Editor Frank Zaitz
Business Manager Charles PogorelecSUBSCRIPTION RATES:
United States, One Year \$3.00; Six Months \$1.75;
Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year
\$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

6339 W. 26th St., CHICAGO, ILL.
Telephone: Rockwell 2864.

Dobri kapitalizem

Dr. Virgil Jordan načeljuje kapitalistični ustanovi, ki se imenuje National Industrial Conference Board. Njegova naloga je dokazati, da so delavci tisti, ki naj bodo hvaležni kapitalistom, ne pa kapitalisti delavcem.

Je tako izračunal ter dokazal: Vsak delavec, ki zasluži na pr. \$100 na mesec, uporablja za ta zaslužek \$30,000 tujega kapitala (Jordan pravi "narodnega bogastva"). To se pravi: V tovarni, ki zaposluje recimo sto delavcev, imajo kapitalisti investiranega tri milijone dolarjev. Delavcem ni treba druga kakor prihajati v tovarno in vzeti iz svojega (o, ne, ampak iz kapitalistovega) deleža \$100 na mesec.

Tako računa dr. Jordan, ker je plačan zato, da s svojimi članki v kapitalističnem tisku slepi javnost.

Pozabil pa je povedati, kdo je spravil tisti \$30,000 skupaj. Ker kapitalist ne dela in vsled tega ničesar ne producira, mar se je omenjena vsota zbrala sama od sebe, ali pa je dotično bogastvo nekdo nakupičil z ustvarjajočim delom?

Konec revolucion v Nemčiji

Hitlerjev minister propagande je nedavno oznanil, da je trpežnost nacijskega režima najmanj tisoč let. V tem času ne bo v tretjem raju nikakih revolucion, ampak sama enotnost.

Ugibati "trpežnost" vlad je težka stvar; pogoditi trpežnost obuval, platna, jerhovina, skuna itd. je veliko lahkejša naloga, a še tukaj se preroki in komiji ukajijo.

"Trpežnost" nemškega ministra za propagando pa ne bo trajala tisoč let... Vsled svoje duševne plehnosti ni v stanju presojati niti trpežnost ljudi, ki danes vladajo Nemčiji. Dasi so nahujskani tisoči njegovi "preroški" izjavi ploskali, ne pomeni ničesar drugega kakor "propagando" za vplivanje na take možgane, ki nimajo nikake trpežnosti.

Matth. Woll se ne spamestuje

V vodstvu A. F. of L. je Matthew Woll eden najglasnejših evangelistov za zbližanje "dela in kapitala". Matthew meni, da je pot do takega cilja prav enostavna. Delavci naj bodo pravični v svojih zahtevah in kapitalisti naj bodo pravični v pogajanjih z delavci, pa bo harmonija.

Matthew Woll je človek velikih sposobnosti, ki pa jih napačno uporablja. On je za ohranitev kapitalizma in za "obavarovanje viškega ameriškega življenskega standarda". Na banketih take govorance lepo zvene, ne pa na industrialnem bojišču, kjer teče po asfaltu kri delavcev-stavkarjev. Kapitalisti hočejo profit — pa magari ako pogine zaradi njega nič koliko delavcev — in delavci zahtevajo življenske razmere, v kakršnih bo mogoče živeti. To sta dva popolnoma nasprotujoča si svetova, ki jih noben Woll in noben filantrop ne bi mogel usoglasiti.

Najdražja železnica

Iz Rima poročajo, da je 2,615 čevljev dolga železnica, ki veže kolodvor v Rimu z Vatikanom najdražja proga na svetu, kar se strošek za njeno zgraditev tiče. Ta papeževa železna črta, dolga 2615 čevljev, stane poldrug milijon dolarjev! Nobena železnica ne stane na povprečni čevljel dolžine več, kakor ta kratka proga, se glasi ugotovitev, priobčena v ameriškem tisku. Poldrug milijon dolarjev so torej prispevali verniki zato, da se razvajeni kardinali lahko vozijo iz svoje "države" 2,615 čevljev daleč v — Musolinijev Rim!

Dobrohotnost ne zadostuje

"Dober človek" na governorskem stolu, pa tudi če se piše Upton Sinclair, ne bo mogel vreči kapitalizma in ne odpraviti socialnih krivic, kajti za tako nalogo je treba organizacije, demokratska stranka pa ni taká organizacija, ki bi hotela izvršiti, kar ji pripoveda Sinclair.

ŽRTVE PROFITARSKE LAKOMNOSTI

vanja neglede na kaj zo čim bolj imponantan! Sodruži, ne negujete mrtvila, ako niste za smrt!

Zabava kluba brezposelnih v dvorani SNPJ

Chicago, Ill. — V soboto 29. sept. priredi slovenski klub brezposelnih v spodnji dvorani SNPJ domačo zabavo, na kateri bo igral Benčanov orkester z north side. Rojaki so vabljeni, da se je udeleže v obilnem številu.

Iz So. Chicaga

Klub št. 224 JSZ, ki deluje na Pullmanu in v So. Chicago, je oznanjal, da bo imel svoj piknik v nedeljo 26. avgusta. Prostor za izlet je klub dobil v east side forest preserve na 114 in Avenue D. Toda med tem je vprašala za ves "preser" ali park hrvatski cerkev in uradnikom, ki odločujejo o dovoljenjih, je zagotovil, da pričakuje najmanj 6,000 ljudi. Z župniku so demokrati zelo prijazni in tako smo moralni mi svoj piknik preložiti na nedeljo 9. sept.

Zupnik je imela svojo veliko prieditev, in kakor priporudevujejo, so farani in napolfarani ter drugi udeleženci pojedli ob tej priliki 75 jan-

cev in popili nad sto sodčkov piva, poleg druge jedete in pijače. Hrvatski "Radnik" ima

torej še veliko polja, ako hoče hrvatsko radničko masno akcijo pridobiti zase, kajti zdaj

je imala še cerkev pod komando. Še celo v Hrvatskem domu je deležna privilegija, kakršnih napredna društva nima

mo, dasi so slednja podpirala dom, dočim ga je cerkev bojkotirala. To je pač "buržavzna politika", ki vraca usluge z uslugami — na stroške delavcev!

Piknik kluba št. 224 se je

torej vršil v nedeljo 9. sept.

Ni nas bilo mnogo, ampak smo se dobro zabavili. Od drugih klubov JSZ v Chicagu so prišli samo Frank in Ange-

la Zaitz ter Chas. Pogorelec, ki je razpečaval New Leader.

Angela Zaitz pa je skušala

dobiti podpisov na socialistične nominacijske peticije, toda

kar je bilo udeležencev, so jih

večinoma že prej podpisali. Iz

Chicaga smo pričakovali večje udeležbe, namesto samo

tri (ki sem jih prej omenil).

Naš klub ima precejšnje — ali bolj resnično — zelo velike težkoče. Socialistične agitacije med našimi delavci v

So. Chicagu ni bilo nikoli bogov kaj, v sosednjem Pullmanu pa le malo več. Nadejali smo

se, da bo napredek klubu hitrejši, od kar je svoje delavce

razširil pred nekako le-

tom dni iz Pullmana tudi na

So. Chicago. Na skupnem se-

stanku sta bila takrat tudi Ch.

Pogorelec in Frank Zaitz. Do-

menili smo se, da bomo začeli

in storili, kolikor bo v naši

moči, klubov sedež pa smo,

kar se sej tice premestili v So.

Chicago, kjer je mnogo več Slovencev in drugih Jugoslo-

vanov, kakor na Pullmanu.

V agitaciji uvidevamo, da

manjka inteligentnih delavcev,

brez teh pa je močan resnično

aktivnen klub nemogoč. Sedan-

nji klubovi člani vztrajajo,

da bodo z delom nadaljevali, kajti

in v očigled te krize se bo ne-

dvomno vsaj nekaj delavcev

izpametovalo in nam pomaga-

lo v aktivnostih. Obljubil je

pridružiti se temu klubu tudi

s. Jacob Tisal, ki je zdaj član

angleškega socialističnega klu-

ba. On je med rojaki zelo

znan in bo našem v stanju

marsikaj storiti v prid pojača-

nja našega klubu, da se iz nje-

ga razvije prava, inteligentna

socialistična trdnjava.

Na zboru v Clevelandu je

zastopal tukajšnji klub s. John

Jereb, ki pravi, da so se mu

razprave zelo dopadle in da

se je vsakdo, ki jim je sledil,

lahko iz njih veliko naučil.

Delavske razmere v žele-

zarski industriji in v tukaj-

šnjih jeklarnah so od muh in

ni vredno, da bi na dolgo pi-

sal o njih. — Poročevalc.

Ali ste naročino na Prole-

tarca že poravnali?

NAŠI KLUBI V CLEVELANDU

F. Z.

H.

Klub št. 27 je dosegel v vpliv in aktivnostih najvišjo točko med vojno in par let po vojni. Agitacija za JRZ, ki je bila v Clevelandu ogromna, je imela v tem klubu najjačjo zaslonbo.

Po razkolu v socialistični stranki, ki je bil v Clevelandu posebno občuten, in nato še vsled spekulacijske manje, je bila uspešna socialistična agitacija čezdaj bolj otrokečena. L. 1924: ko se je v Clevelandu vršil V. redni zbor JSZ, je bilo v klubu št. 27 veliko razočaranja in resigniranosti, a člani so vendar vztrajali, da ni zdrsnil navzdol.

V letih, ko je bil na vrhuncu, v času, ko je že izgledalo, da si pridobi odločajoč vpliv in celo možnost zmagje pri volitvah za koncilmano, je nastal našemu gibanju kvaren preobrat. Iz kluba št. 27 so začeli izostajati najprvo nekateri trgovci in profesionale. Vsled naraščajoče "prosperitete" je rastel v naselbini tudi narodni — kar je pomenilo protisocialistični duh. V tem položaju se je razvilo za klub nevzdržno stanje v odnosu z njegovim pevskim zborom "Zarja". Namesto socialistične iskrenosti so se vsesame v pokret intrige, s posledico znanega razkola, tožb in bojev v listih. Nastali sta dve "Zarji". V klubu, v društvinah in v splošni javnosti so deževali očitki; zvesti članov klubu št. 27 so se moral zelo truditi, da so svoji organizaciji ohranili zaupanje in ugled.

Pred to krizo so bili pač "dobri časi", ki so preseplili marsikoga — češ, v Ameriki ni polja za socialistem! Lote, delnice, itd., so hipnotizirale milijone ljudi. Ta val je premotil tudi nekatere rojake v Clevelandu, ki so mislili izpodrniti Pirčev demokratisko s svojo Hoovrovo republikansko stranko. Obe sta eno. Ne ena ne druga ne služi ljudstvu. Nekaterim v Clevelandu je te politične in načelne žmote danes žal, ampak storjenega kvara ne zbrise nobeno kesanje.

Edino, kar napredni slovenski delavski sloj v Clevelandu lahko stori, je, da potegne črto preko neljubih spominov in se zopet zedeni. Toda tako zedinjenje bi imelo vrednost edino v slučaju, ako se zdrženi krog otresejo oportunistične, slépilne "lokalne" politike in zgradi svoje socialistično, poleg tega se osredotočijo v kulturnem in politično vzgojnem ter agitacijskem delu na določeno delavskem stališču.

Razkoli, ki je nastal v delavskem pevskem zboru "Zarja" radi neumne tekme med lokalnimi "političnimi", ni niti najmanj škodljiv Pirčevi politični "masini", bil pa je kvaren klub št. 27, naši glasbi, delavski kulturi in ugledu delavskega gibanja v naselbini. Vrhutega je povzročil članom kluba št. 27 mnogo truda, zamude časa, stroškov in upravljenega ogorčenja.

Danes sta vsled velike nepremišljenosti "nekaterih dalekovidnih političnih strategov" v Clevelandu namesto ene dve "Zarji" — druga drugi v škodo. Četudi prvotni pevski zbor ni propadel, in čeprav se samostojna Zarja ponosa z izbornimi solisti in ansamblom, je resnica vendarle ta, da tako kulturno razkolništvo ni koristilo naselbini, načelni delavski strani pa je bil s tem zadahn težak udarec. Ni ga bilo treba. In če bi bili merodajni krog bolj preudarni, ga ne bi povzročili. Ostali bi delavni v klubu, čigar smoter je koristiti delavskemu razredu in gojiti delavsko prosveto

RIM

Poslovenil ETBIN KRISTAN

(Nadaljevanje.)

In zdaj sta videla Pierre in Viktorina, ki sta še vedno ležala na kolenih, vzvišeno deljanje. Bilo je tako izredno, tako veličastno, da sta ostala prikovana na tleh kakor ob nadzemeljskem dogodku, katerega nimajo biti ljude več deležni. Benedeta sama je govorila in ravnala kakor bitje, ki stoji, oproščeno vseh konvencionalnih in socialnih vezi, že izven življenja, ter vidi in posluša bitja in stvari le še iz neizmerne daljave, iz neznane globočine, v kateri ima izginiti.

"O, moj Dario, ločiti so naju hoteli. Da, le da se ti ne bi mogla nikdar vdati, le da ne bi mogla biti nikdar srečna roko v roki, so sklenili svojo smrt, dobro vedoči, da vzame svoje življenje tudi moje s seboj... Tisti može te je umoril — da, on je tvoj morilec, tudi če je kdo drugi to storil. On je prvi vzrok, on me je ukradel tebi, ko sem imela postati tvoja, on je razdril najino življenje, on je raztrzil okrog naju in vdihnil nama strup, ki naju umori... Oh, kako ga sovražim! Zmela bi ga s svojim sovraštrom, preden odidem v svojih rokah od tod!"

Njen glas se ni dvigal, govorila je te strane besede globoko šepetajoča, enostavno, brez strasti. Pravdovo ime se ni niti izreklo, in komaj da se je ozrla na Pierra, ki je bil odrevelen, in je ukazajočega obrazu dodala:

"Videli boste njegovega očeta. Povejte mu, da sem prekela njegovega sina. Blagi junak me je zelo ljubil, jaz ga še ljubim, in te besede, ki mu jih sporočite, mu morajo razparati srce. Toda jaz hočem, da jih zve; zaradi resnice in pravice mora vedeti to."

Ko je Dario opazil, da ga ne gleda več, da niso njene jasne oči več uprte vanj, je blazen od strahu, še enkrat zahiteč v zadnjem boju, zopet iztegnil roke k njej.

"Benedeta, Benedeta!"

"Pridem, pridem, moj Dario... Tukaj sem!"

Še bliže je stopila, in stoječa poleg postopek se ga je skoraj dotikala.

"Oh, prisegla sem madoni, da se ne vdam nobenemu možu, niti tebi ne, dokler ne dovoli Bog z blagoslovom svojega duhovnika. Za višje, božansko dostojanstvo sem smatraла ostati neomadeževana, deviška kakor madona, ne spoznavača nesnažnosti in nizkosti mesa. Izbrano, redko darilo ljubezni, darilo neprecenljive vrednosti sem hotela prinesti od svojega srca izvoljenemu ljubemu, da bi bil za večne čase edini gospodar moje duše in mojega telesa... Z zombi in nohtovi, kakor se človek brani volka, sem branila to dečijo, na katero sem bila tako ponosna, proti onemu drugemu — s solzami sem je branila proti tebi, da bi ne onesnažil zaklada v skrunični groznicu, pred sveto uro dovoljene slasti... In če bi vedel, kako strašno sem se bojevala sama s seboj, da bi se ne postal! Blazno hrepnenje me je gonilo, da bi bila zaklicala: Vzemi me, imej me, odnesi me! Kajti vsega sem te hotela imeti, popoloma sem se ti vdala — brez pridržka, kot žena, poznavajoča, sprejemajoča in zahtevajoča ljubezen, ki napravi iz ženske sopropogo in mater... Oh, kakšne bolečine sem trpela, da sem ostala zesta prisiagi, ki sem jo storila madoni, kadar je šumela stara kri po meni kakor vihar! In zdaj taka nesreča!"

Še bliže je stopila, njen glas pa je postal še prisnečnejši.

"Ali se spomniš tistega večera, ko si se vrnil domov s prebodenem ramom?... Imela sem te za mrtvega in sem kričala ob blaznosti, misleča, da odhajaš, da te izgubim, ne da bi spoznala srečo. Psovala sem madono, obžalovala sem tisti trenotek, da nisem s tabo žapravila blaženosti, da bi bila umrla s teboj, združena v takem trdnem objetu, da bi nujno morali skupaj pokopati... In da ni to strašno svarilo nič koristilo! Bila sem slepa, bila sem neumna, da nisem razumela nauka. Zdaj je prišlo zopet nadte — ugrabilo te je moji ljubezni, in ti odhajaš, ne da bi se ti bila naposled vdala, dokler je bil še čas — oh, bedna ponosna žena, abotna sanjarka!"

Kar je zdaj besnelo v njenem pridušenem glasu, je bil srd pratične, razumežne ženske, kakršna je bila vedno. Je li madona, ki je tako materinska, zahtevala nesrečo ljubežih? Kako naj bi jo bila ujezilo ali razžaločilo, če bi ju bila videla tako srečna, tako strastna, roka v roki? Ne, ne, angelni se ne jokajo če se ljubi dvoje ljubežih na zemlji, bodisi brez duhovnika; nasprotino, smehljajo se in od radočnosti pojo. Strašna prevara je, da se ne bi smelo izkusiti veselje, da se ne

bi smelo ljubit na zemlji, če gori živa kri v zilah.

"Benedeta, Benedeta!" je ponavljal umirajoči, otroče se zgražajoč, da mora tako sam tja v večno črno noč.

"Tukaj sem, tukaj sem, Dario—pridem!"

Potem, ko se ji je zazdelo, da je Viktorina, ki v resnici ni niti genila, napravila kretnjo, kakor da hoče vstati in preprečiti njene namene je dodala:

"Pusti, Pusti, Viktorina! Nič na svetu me ne more poslej ovirati, zakaj to, kar je, je močnejše od vsega, močnejše od smrti. Prej, ko sem klečala, me je nekaj dvignilo, me pognalo naprej. Vem, kam grem... Nisem li prisegla tisti večer, ko je bil zaboden? Ni sem li se zarotila, da bom samo njegova, bodisi v zemlji, če mora biti? Dajte, da ga poljubim — naj me vzame s sabo! Mrtva bova, pa vendar poročena, za večnost poročena!"

Vrnila se je k umirajočemu in se ga zdaj doteknila.

"Moj Dario, tukaj sem, tukaj sem!"

In zdaj se je zgodilo nekaj nezaslišanega. V rastoči eksaltaciji, razvneta od silnega plamena ljubezni se je začela brez naglice slačiti. Z naivnim pogumom, z nebeškim počojem, kakor da je sama, je odložila vse do zadnje tančice. Kakor velika lilia je stala v svoji čisti nagoti, v svojem brezbržnem, za noben pogled se menečem kraljevskem dostanstvu, da je mračna soba zažarala in zadišala od lepote njenega telesa. Bil je čudež krasote, živo uresničenje najlepših marmornatih podob. Vrat kraljice, prsi boginje boja, od ramen do pete ponosa gibčna črta, svete obline udov v bokov. In bila je tako bela, da ni noben marmorni kip, noben golob, sam sneg ni bolj bel.

"Moj Dario, tukaj sem, tukaj sem!"

Pierru in Viktorinu je bilo, kakor da glede data prikazen, kakor da je veličastno vzplamela sveta vizija in ju potlačila na kolena. Viktorina se ni niti zgenila, da bi ustavila njen prečudno vedenje; premagalo jo je tisto z grozo prepojeno spoštovanje, ki ga človek občuti vprsto ljubezenske ali verske blaznosti. Pierru, vsemu odrevenelemu, pa je bilo, kakor da je zavelo mimo njega nekaj tako velikega, da ni bil sposoben nicesar drugega kakor grozopolnega občudovanja. Ta snežna, kakor lilia bela nagota, ta čista, plemenita devica, katere telo je žarelo v lastni svetlobi, v sijaju v njem goreči mogične ljubezni, mu ni dihalo nič nečistega. Kakor resnična, zvesta, od genija ožarjena umetnosti, ga tudi ona ni žalila.

"Moj Dario, tukaj sem, tukaj sem!"

In ko je legla, je Benedeta vzela umirajočega Darija v naročje. Njegove roke so imelo le še toliko moči, da so se sklenile okrog nje. To je pravzaprav hotela klub svojemu navidezemu miru, klub vztrajnosti svoje čistosti, pod katero je razsajal plametični vihar požara. Enomer, tudi ob mirnih urah, jo je trpinčila ta sila. Zdaj, ko je strašna usoda posegla po ljubem, da ji ga-vzame, se ni več hotela vdati prevari; ni ga hotela izgubiti, ne da bi se mu izročila vsa, ko je bila tako abotna, da se mu je odrekala takrat, ko sta še oba žarelja od smehljajoče nežnosti in se.

"Moj Dario, tukaj sem, tukaj sem!" Objela ga je s svojimi udi, z vso svojo dušo. Ta trenotek je Pierre opazil na steni nad vzhodnjim postelje grbu rodu Boccanera. Da, to je bil krilati zmaj, pihajoč v plamen, to je bilo divje, ognjevito geslo "Bocca nera, alma rossa" — črna usta, rdeča duša, — od tuljejne zatemnile usta, v duši pa plametični žar vere in ljubezni. Ves strastni, vroči rod s svojimi tragičnimi legendami je zopet vstal da požene svojo zadnjo krasno hčer v to strašno in hudo zaroko v smrti. Ali pogled na izvezeni grb je zbulil v njem še drug spomin — spomin na sliko Cassije Boccanere, ljubimke, sodnice, ki se je bila s svojim bratom Ercolom in s truplom svojega ljubega Flavija Corradinija, vrgla v Tibero. Ni bil to enak obupen objem, ki je hotel premagati smrt, enaka divjost, ki se je vrgla s truplom ljubljenega, izvoljenega, edinega v brezno? Obe — ta, ki se oživila zopet tu gori na sliki, in ta, ki umira tu dolj s svojim ljubim — sta si podobni z enakimi koprivnimi ustmi in z enakimi velikimi sanjavimi očmi v enakih okroglih, razumnih in trmastih obrazih kakor dvoje sester. Bilo je, kakor da je druga le duh prve, ki se je vrnila.

"Moj Dario, tukaj sem, tukaj sem!"

(Dalje prihodnjie.)

Neosnovane kritike

Delaveci, ki misljijo, da vrše z zabavljanjem socialistom, unijam in delavskim listom kritično delo, so slični "papežu" Volivi v Zion Cityju, ki prekolne vsakega, ki uči ali trdi, da je zemlja okrogla.

Delavski časopis je delavčev najiskrenje prijatelj in branitelj njegovih koristih.

KATARINA BREŠKOVSKAJA PREMINULA

trokom ne bo nikdar žal. Kdor več zna, ta več velja.

Solski odbor ima tudi v načrtu, da se prične v šoli SDD podučevati poleg slovenske govorce in pisave tudi petju in po možnosti godbi. Ako se bo priglasilo zadosti otrok, se bo v najkrajšem času organiziral tudi mladinski pevski zbor šole SDD. Da ima Collinwood za to, zadosti talentov, malčkov, ki imajo pevski posluh, to vemo, da se pa to oživi, je treba pomoći od vas slovenske matere in v etejet.

Z vašim sodelovanjem bomo uspeli, ker možnosti za uspeh imamo. — Vincent Coff.

"Vesela novica" — ali Proletarec bo prenehjal. Druge zanimivosti

Johnstown, Pa. — Piknik kluba št. 5 dne 9. septembra se ni vršil na kraju, ki smo ga oglašali. Prostor v Highland parku je bil — kakor smo izvedeli dan pred prireditvijo, pomotoma (?) oddan dvema strankama za isti datum. Ker pa je bilo glasom tega pojasa nillo dovoljenje za piknik izdano soc. klubu tri tedne pozneje kot prvi stranki, se je moral seve umakniti klub.

Na srečo smo dobili prostor v Lorain Boro parku in razglasili premestitev med ljudstvo — kolikor je bilo v enem dnevu mogoče. Če bi tega prostora ne dobili, bi morali svoj izlet sploh odložiti, kar bi povzročilo še več sitnosti.

To naj bo v pojasnili onim, ki so nas iskali najprvo na pravno oglašen prostoru in imeli s tem nekoliko več pota. Krivda ni naša in te, ki so imeli neprilike, prosimo, da oprostite.

Dan je bil lep in udeležba proti-večeru precej dobrav; ako upoštevamo slabe delavške razmere, nad uspehom ne smemo "kikati".

Klubov tajnik Frank Podboy je v kratkem nagovoroval na pristop vse napredno misleče delavce, nato pa nam je pevsko društvo "Bled" zapelo nekaj lepih pesmi.

V agitacijske namene je bilo razdanih precej izvodov New Leadra, plesalcem pa je strezel s svojimi zvoki Koreljev orkester. Obljubljeno je bilo, da pride iz Pittsburgha na piknik angleški govornik, pa ga iz nepojasnjene vzroke ni bil.

V imenu kluba št. 5 izrekam zahvalo pevskemu zboru Bled, udeležencem in vsem, ki so na kakršenkoli način pomagali, da je klubova blagajna pridobil par dolarjev. Porabljeni bodo v prid delavskih končistov.

Labor Day je tukajšnje delavstvo proslavilo z veliko parado, ki je bila za Johnstown nekaj novega. V pohodu so bili delavci zastopani po strokah, kot zidarji, tesarji, pleškarji itd., največ pa je bilo premogarjev, tovarniških delavcev na najmanj dasi so tukaj v veliki večini. Ceprav jim točka 7a v Niri dovoljuje, da se smejo organizirati v uniji kakršno si izberejo, si okrog 90 odstotkov teh trinov vsebovali bojazni pred bossi ne upa pokazati, kam žele spadati. Nekaj je celo toliko zakrnjenih, da očitno agitirajo za kompanijsko unijo. Vzlic tej žalostni resnici se med delavci le prevečrat sliši opazka, da unije niso bolj uspešne zato, ker imajo slab in prekonservativno vodstvo, zraven pa še krompirano itd.

Popoldne omenjenega dne se je delavstvo ločilo v dve prireditve. Člani UMW so šli na svoj piknik v Faith's Grove, člani ostalih unij AFL pa v Ideal park. Na obeh so imeli govornike. Na prvoimenovanem je bil najboljši Philip Murray, podpredsednik UMW. Govoril je tudi James Mark, predsednik distrikta št. 2, in H. G. Andrews, urednik tukajšnjega dnevnika "Democrat". Škoda le, da je govornik poslušala komaj četrtna udeleženje.

Direktorij Slov. del. doma in odbor šole sta pripravljena, da se šola obdrži in poživi. Da pa bo cilj in namen dosežen, je v veliki meri ležeč na vas, slovenska mati in oče. Dajte vašemu sinu in hčeri razumeti, da ste veseli, ako se zanimajo za naučenje vaše govorice. Pošljite jih v šolo. Vam ne o-

mi plačanimi in neplačanimi zdražbarji, ki sejejo nauk, da UMW premogarjem nič ne pomaga, kajti koristi od nje imajo samo leaderji. Da zadejno še bolj, omenijo, da je ta in ta unija boljša. James Mark je v svojem govoru te "čizlerje" omenil in urgiral navzicim, da naj jih ob priliki vprašajo, kje so bili s svojimi "boljšimi unijami" takrat, ko tukaj UMW še ni bilo? Tukajšnja velika Bethlehem korporacija je nameč unijo UMW priznala še v začetku aprila 1934, ni pa priznala princip zaprete delavnice, zato premogarji še niso vsi v uniji. V kredit pa jih je treba priznati, da "slakerje" in "čizlerje" med njimi ni veliko.

Sedaj pa še nekaj za kratki čas. Tu se je par dni po Clevelandski konvenciji JSZ raznesla vest, da je Proletarec v skrajno slabem stanju in bo vsak čas prenehjal. Tisti tukajšnji člani JSZ, ki so bili na omenjeni konvenciji, niso o tej "dobri novici" vedeli ničesar. Čudili smo se, od kod in kako je nastala. Izvedel sem, da je dobila svoj izvor na X. rednem zboru. Zgodilo pa se je to takole.

Na zbor je prišel rojak iz Euclida, O., v namenu, da bi govoril s svojo sorodnico, ki je bila članica zborna. Prišel je v dvorano ravno ko je urednik Proletarca poročal boj za obstanek lista pred 15. leti, ko mu je visok dolg v tiskarni ogrožal izhajanje. Rojak iz Euclida, ki je velik cerkevnik, pa je to poročilo razumel, s tem nekoliko več pota. Krivda ni naša in te, ki so imeli neprilike, prosimo, da oprostite.

Dan je bil lep in udeležba proti-večeru precej dobrav; ako upoštevamo slabe delavške razmere, nad uspehom ne smemo "kikati".

Klubov tajnik Frank Podboy je v kratkem nagovoroval na pristop vse napredno misleče delavce, nato pa nam je pevsko društvo "Bled" zapelo nekaj lepih pesmi.

V agitacijske namene je bilo razdanih precej izvodov New Leadra, plesalcem pa je strezel s svojimi zvoki Koreljev orkester. Obljubljeno je bilo, da pride iz Pittsburgha na piknik angleški govornik, pa ga iz nepojasnjene vzroke ni bil.

Cestudi živimo v izredno težkih časih, ki tepejo delavce in njihove liste, vendar si upam preročovati, da se ta, za nekatere tako vroča želja, še dolgo ne bo izpolnila.

John Langerholc.

Slavnost 30-letnice S. N. P. J. v Oglesby

Oglesby, Ill. — Društvo št. 95 SNPJ bo imelo v nedeljo 23. sept. slavnost 30-letnice svoje jednotne. Občinstvo tu, v La Sallu in okolici je vabljeno, da se udeleži v obilnem številu.

SKRIVALNICA: KJE JE SOVRAZNIK?

KONVENČNI UTRINKI

II.

"Večni popotnik" Anton Jankovich je imel v času zboru JSZ tri dni počitka. Običajno on potuje do drugih. Zdaj so pa drugi prišli k njemu.

Konvencija od konvencije se razlikuje. Tako so sklepali nekateri delegati SDZ v Gibrardu, ko so primerjali naš zbor in pa konvencijo omenjene organizacije.

Nace Zemberger ni bil edini član X. rednega zbora, ki je bil delegat tudi na ustanovnem kongresu JSZ, kakor je bilo pod tem naslovom poročano v prošli številki. Pripravljene konference za sklicanje I. ali ustanovnega zabora se je 25.-26. dec. 1909 udeležil med drugimi Ivan Molek, in udeležil se je tudi ustanovnega konгрesa 3.-4. julija 1910, ki se je vršil v Narodni dvorani v Chicago. Vrhutega je bil I. Molek član sklicateljskega odobra. Dalje je bil član I. zobra Frank Podboy. Na tem zboru so bili torej trije ustanovni člani JSZ.

Prvi dan zabora je med clevelandskimi sodrugi zelo dišalo po pesimizmu. "Ali bo, ali ne bo", se mi zdi, so se vpraševali. Ko so videli, da so ljudje prišli, in da so ti ljudje tudi dobri, agilni sodrugi, so se jim obrazi spremenili na smeh — in ta smeh jih je spremenil v optimiste — če ne vse, vsaj nekatere.

Ivan Molek je konstatiral v svojem referatu, da smo vzgojili našo mladino za socializem le v majhnem odstotku. Naglasil je ponovno staro prislovico, da vsak osel ima lahko otroke, toda vsak oče in vsaka mati še ni učitelj in učiteljica. To je potrdil s sledеčo ugotovitvijo: "Doživel si smo celo presenečenje, da so naši največji voditelji, ki so bili glavna gonična sila pri ustanovitvi Jugoslovanske socialistične zveze, pustili za seboj ne samo sinove nesocialiste, temveč tudi take, ki so danes največji nasprotinci socialističnega gibanja."

Frank Alesh je argumentiral, da naloga staršev, privati otroke v socialistično mšenje, ni lahka, dočim je John Rak trdil, da je najlažja, in da se mora za svoje socialistično prepričanje zahvaliti svoji materi, ki ga je vzgajala v njemu. Max Winter, ki je bil dolgo let direktor socialističnega mladinskega gibanja v Avstriji, pravi, da so starši najuspešnejši učitelji socialistične prepričanja, saj so med svojimi otroci, toda, če so socialisti po prepričaju in znanju, ne samo zato, ker jih je pridobil v organizaciji kdo drugi, ali zato, ker slučajno pripadajo socialistični uniji ali socialističnemu političnemu klubu. Prepričan socialist je idealist, medtem ko se mnogi drugi takozvani socialisti prepričajo le z gesli in frazami in izražajo svoj socializem z zabavljanjem, ki je zoporno vsem, posebno še otrokom v družini.

Anton Kristan pa je na nekem shodu v Ameriki dejal: "Najboljši učitelji socialistizma so tisti sodrugi, ki so sposobni uveljavljati socialistično prepričanje med svojimi otroci."

Konvencija "se je dala tudi sklikati", kakor je pojasnjevala neka rojakinja znancu, ki je prišel v Cleveland od nekog na obisk. Precej konvencij se je udeležil, vsaka je povabila fotografa, ki so se s svojimi aparati odzvali in "sneli" dobre slike le tistih delegatov, ki so bili v sredi, ob straneh pa so jim obraze zblinili in pokvarili ramena, da je bilo bogomagaj. Na konvencijo pa je prišel fotograf iz naklonjenosti polepel, če je bilo to sploh potrebno. Kar je obrazov pokvarjenih, so krivi prizadeti sami, ker niso ubogali fotografa, da se naj "naravnou drže".

Najdaljši referat na zboru je imel Anton Garden, ki je govoril o novi strankini načelni izjavi. Agitiral je zanjo uročas. Nato je Anton Zornik predlagal, da se naj določi za

debato o nji dve uri, vsled ugovorov pa je določitev časa znižal na eno uro. F. Zaitz je priporočal, da se naj debatira, četudi bomo s tem potratili nekaj časa brez posebne koristi za pokret. Ampak nekateri so nasprotovali taki razpravi in apelirali, da se naj dragoceni čas porabi za diskuzijo o problemih zvez. Tako je bil Zornikov predlog poražen, toda le z dvema glasovoma večine. Zbor vsled tega ni bil nič na izgubi, ker bi moral potem izostati kaj drugega, kar je za naše gibanje večje praktične vrednosti.

Vsako jesen čitam naznani la raznih šol — tudi večernih šol, v katere vabijo tu rojene in tujerodece, da se naj pridejo učiti angleščine v izgovarjavi in čitanju. Kadar človek posluša na slovenskih konvencijah dobre argumente in izborna poročila, ki pa so podana s slabo izgovarjavo, brez potrebnega poudarjanja, mu je žal, da nimamo tudi mi tukih šol. Kajti naj kdo čita še tak umtovor, ako ga ne predvaja pravilno, ne napravi na poslušalce nobenega vtisa. Vsi dobri "pointi", ki jih hoče referent ali kdor že zapiči v misel delegatov, se razprše, predno jih dosežejo. Vrednost dobe šele v zapisniku.

Anton Jurca je proti konvenciji seje sugestiral, da naj se zbor zaključi s petjem Internacionale. To se je po zaslugu Detroitčanov in Milwaučanov zgodilo, s katerimi so se delarili potem drugi, da je Internacionala res mogočno orila po dvorani Slovenskega delavskega doma. Tudi mnogi gosti — med njimi par komunistov — so pomagali.

Bil je sijajen zbor, ki pa je le mejniki v tridesetletni zgodovini delavskega gibanja med ameriškimi Jugoslovani. Če je želja pod tem naslovom na mestu, imam samo eno: Večjo, agilnejšo in vplivnejšo Jugoslovansko socialistično zvezo ob času, ko se snidejo zastopniki na njenem XI. rednem zboru. Želja bo uresničena, če z delom za pokret ne bomo nujno udeležujejo polnoštevilno.

Uganka: Čemu so bile dolej uporabljane državne milice? Rešitev: Proti delavcem v stavkah. V kak namen so bile milice ustanovljene? V obrambo proti notranjem in zunanjim sovražnikom. Kdo so sovražniki?

Stavkujoči delavci. Kdo izvoli vrhovne povelenjike milice? Delavci. Kaj dobe v povračilo? Milice, njeni plinske bombe, udarce njenih količkov in nemokrat kroglo v hrbot ali kamor jih sploh zadene.

Članstvu kluba št. 27

Cleveland, O. — Da bodo imeli vsi člani in članice, ki na zadnjini seji niso bili navzoči, priliko glasovati o novi strankini deklaraciji, je klub sklenil, da se vrši prihodnja seja v nedeljo 23. sept. ob 2. pop.

Opozarjam vse sodruge o 2. točki določb glede načina glasovanja, ki se glasi: Glasovanje se vrši samo na seji klubova, razen v slučajih, da je volilec za časa volitev odsoten iz mesta, bolan, zaposlen pri strankinem ali pri katerem drugem delu ali, da ima kak drug tehten vzrok, da se seje ne more udeležiti. V vseh teh slučajih mora biti klubu predložena pismena zahteva za glasovnico.

Vzorec pismenih zahtev so na razpolago v klubovi sobi. Vse glasovnice morajo biti vrnjene tajniku do 1. okt. t. l. Ker se bo razpravljalo še o drugih važnih stvareh, je dolžnost vsakega sodruga, da se seje udeleži. Za vzgled naj nam bo angleški odsek klubova, katerega člani se svojih sej steje. V oporekanju pa ne smemo biti prenatrani, toda škoduje pa tudi ne, ako se ne vzame vse za dobro ali celo za najboljše, pač pa se malo pokritizira, da bi morda delegata ne odnesli iz naše naselbine vtisa, kot da smo tu z vsem počivalni, kar se nam predvaja na našem odru, pa bilo dobro ali slabo. Škoda, ker ni bil v ta namen sestavljen malo boljši program; gotovo se je prezrlo, da bodo med delegatimi tudi delavci dramskih in pevskih društv in zaradi teh je potrebno, da smo se dotaknili prireditve same.

Collinwood, O. — Zborovanje JSZ in njene Prosvetne matice je bilo redek zgodovinski pojav v naši naselbini. Imeli smo že eno konvencijo podprtne organizacije, toda njeni smernice in razprave so bile le bratska sopomoč v slučajih nesreč ali smrti. Medtem pa je imelo zborovanje JSZ in Prosvetne matice vse drug pomen. Razprave se bile ujemljene na naše politično in kulturno razvijanje, česar v teh časih najbolj potrebuje, kako hočemo z duhom časa naprej in si podaljšati naše politično in delavsko-kulturno gibanje.

Razprave na zborovanju so bile zanimive in uspehov obetajoče, med vsemi pa je pozdraviti to, da je JSZ pripravljena na skupno sodelovanje z vsemi radikalnimi organizacijami v boju proti zajedalcem. Veliko aktivnosti in energije je bilo opaziti med delegatimi mlajše generacije. Vsekakor je njih zanimanje z veseljem pozdraviti, kajti ako se naši mladci ne bodo zanimali, pa bodo poskusili še enkrat z zdravili. Če ne bodo pomagala, bom moral na operacijo v Mt. Sinai bolnišnico v Clevelandu. V zdravstveni preiskavi sem šel skozi vse procese, vključivši X-ray žarke. Hvala vsem, ki so mi bili pripravljeni nuditi usluge v slučaju, da bi moral ostati v Clevelandu. Uvidel sem, da se dobi dobre prijatelje najlagje med sodrugi in somišljeniki, ker poznamo in razumejo življenski boj delavcev.

Joseph Snay.

Prijateljem v Clevelandu in tistim, ki so bili v Clevelandu prve dni septembra ter vedo, da sem se vsled svojega zdravstvenega stanja podvrgel temeljiti zdravniški preiskavi, sporocam, da mi ni bilo treba ostati v bolnišnici, kajti zdravnik so sklenili, da bodo poskusili še enkrat z zdravili. Če ne bodo pomagala, bom moral na operacijo v Mt. Sinai bolnišnico v Clevelandu. V zdravstveni preiskavi sem šel skozi vse procese, vključivši X-ray žarke. Hvala vsem, ki so mi bili pripravljeni nuditi usluge v slučaju, da bi moral ostati v Clevelandu. Uvidel sem, da se dobi dobre prijatelje najlagje med sodrugi in somišljeniki, ker poznamo in razumejo življenski boj delavcev.

Joseph Snay.

Na zboru so me zelo presestili referanti iz vrst mladih. Ako bodo nadaljevali v teh smernicah, bodo za JSZ veliko storili in dosegli. X. redni zbor je bil konstruktivnejši kot katerikoli prejšnjih, kar

forme" pravi "bodoči" senator med drugim: "Mi zahtevamo — odpravo uporabljanja strojev..." Človek mora prečitati to modrost desetkrat, predno verjame svojim očem. Izboljšanje tehnike in uporabo strojev v PRID človeške družbe — tega socialističnega nauka senator noče poznati. Kmet naj rabi spet leseni plug, kovač težko kladivo namesto parnega, človek se naj vpreže pred vozove kot mula, namesto, da bi vozil z avtom ali traktorjem.

Obe stari kapitalistični stranki imata lepo doneče platforme. Obljubljata vse, rešujeta vse probleme, po katerih bo ohranjena stara, dična "osebna svoboda", kakor smo jo vživali dosedaj in da bo vsem pomagano, povrhu tega pa bo odpravljena še rdeča nevarnost.

V četrtek večer se je vršil volilni shod progresivne stranke v S. S. Turn Hall, v spodnji dvorani istega poslopja pa seja našega soc. kluba. In zgodilo se je, da je bila udeležba na seji večja kot pa na progresivnem shodu. V torek večer se je vršil shod socialistične stranke na vogalu 7. in Nacional Ave. Pri tej priliki je poslušalo socialistične govornike kakih 800 oseb. Kot govornik je nastopil poleg sodruga Benjamina tudi sodrug M. Sostarich, kandidat v državno postavljajo v petem okrožju. Mike je tako dobro govoril, da so mu navzoči bračni komunisti do smrti zamerili. "Socialfašista" Mike je namreč tudi za enotno fronto, toda je glede tega vprašanja precej skeptičen in zahteva od "pravih revolucionarjev" dokazov ter dobre volje.

Zaradi ogromnega dela, ki ga imamo izvršiti v tem volilnem boju, se je preložilo "redenči teden", kakor je bil predviden na konferenci P. M. v Sheboyganu za vse klube našega okrožja, na mesec oktober, torej po volitvah. Ko bo delo delo končano, bodo sodruzi in sodelugine lahko posvetili vse moči za razširjenje Proletarca.

Na klubovi seji je bil sprejet tudi predlog, da se organizira odsek klub za naše somišljenike in druge napredno misleče delavce ter delavke.

Klub št. 37 in 180 sta na desetem kongresu JSZ v Clevelandu predložila načrt za organiziranje takih odsekov pod imenom "Delavski prosvetni klub". Člani in članice bodo plačevali po 10c mesečnih prispevkov. Na sejah tega kluba se bodo vršile samo diskusije poleg predavanj v lahko razumljivem jeziku. Članstvo kluba se je zavrela, da bo delovalo z vsemi močmi za pridobivanje članov v ta klub, ki bo služil kot nekakšna pripravljalnica za pristop k naši stranki. Prispevki članov se bodo porabili za nabavo brošur, letakov ter druge stroške, ostane pa bo poslan Prosvetni matici, da se tako omogoči uposelitev stalnega organizatorja. — F. N.

Za zedinjenje delavskih sportnih organizacij

Dne 29. sept. se bo vršila v New Yorku konferenca za stopnikov finskih, čeških in nemških delavskih sportnih organizacij v namenu združenja v skupni zvezi. Na tem zboru bo zastopana soc. stranka s posebnim delegatom.

Seja kluba JSZ na north side

Chicago, Ill. — Klub št. 16 JSZ bo imel redno sejo v petek 21. sept. na 2250 Clybourn Ave. O poteku prošlega zboru JSZ bo poročal klubov delegat s. Ludvik Wipotnik. Poleg tega bodo v klubu razprave in skelepanja o raznih važnih zadevah. Udeležite se te seje vsi.

Slike X. zboru JSZ

Cleveland, O. — Slike X. rednega zboru so bile razpoložljene dne 13. sept. vsem, ki so jih naročili. Ako je kdo še ni prejel, ali ako je želi naročiti, ali ako so se pri pošiljanju dozvolile poštni in druge nereditve, temveč naj piše na sledeči naslov: Leo Poljsak, 6319 Carl Ave., Cleveland, O.

TO IN ONO

Milwaukee, Wis. — Ker večina delavcev ni še spoznala, da ima svoje posebne, proletarske interese, in se je pustila zavajati kapitalističnemu časopisu in kapitalističnemu pustolovcem, je bilo zadnje čase že par stavk končanih s polovičnim uspehom in tudi brez vsakega uspeha.

V veliki tovarni pločevinaste emajlirane posode, Geuder-Peashke & Frey, stavko je več tednov. Družba je imela velika naročila, katera je bila dobro uspešna.

Simbolična ali "živa slika" je bila efektivna v pomenu deklamacije, škoda, da ji je primanjkovalo tehničnih in kostumnih pripomočkov. Ne vem zakaj se je to prezrlo, saj ima Slov. del. dom vse najmoderneje reflektične pripomočke in tudi malo boljši nastop. Tudi malo boljše rezije ne bodo sliki skodovalo. V splošnem je bil koncert v zadovoljstvu gledavcev, in to je vse kar je bilo.

Tudi delavci tukajšnjih petkar so že več tednov na stavki. Stavka je bila skoro stodostotna, ker so stavkarjem pomagali pri piketiranju tudi številni brezposelniki. Lastniki pekarne so končno obrnili na sodišče ter zahtevali prepoved piketiranja. Sodnik, kateri je imel kupe lepih besed za delavce, predno je bil izvoljen, da je delavcem ugodil v vseh slučajih razen enega in s tem pomagal izkorisčevalem pekovi, katerih delovne razmere so nezanesne. Plačani so nesramno nizko.

Ako bi delavstvo znalo rabiti svoj razum, bi izvabilo socialistične sodnike, šerifa in vse druge uradnike. Služili bi delavskim interesom, ne pa krvosvesom.

Ker je šla La Follettova progresivna stranka v volilni boju pred primarnimi volitvami brez platforme, se bodo morali volilci zadovoljiti samo s frazami, katere jim servirajo razni progresivni kandidati.

Toda eden izmed teh, kandidat za senatorja v 19. okrožju, neki Mr. Kallett, s tem ni bil zadovoljen in si je omislil lastno, čisto novo platformo,

katera je v celoti vredna kakega Hitlerja.

V točki 2. te famozne "plat-

ZA LIČNE TISKOVINE
VSEH VRST PO ZMERNIH CENAH
SE VEDNO OBRNITE NA UNIJSKO TISKARNO
Adria Printing Co.
1838 N. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.
Tel. Lincoln 4700
PROLETAREC SE TISKA PRI NAS.

NAŠ AGITACIJSKI FOND

Akcija za razširjenje naše agitacije po naselbinah. — Potovalni agitatorji. — Priporočila, ki so bila osvojena na prošlem zboru JSZ v prid našega gibanja.

Prošli zbor JSZ je med drugim definitivno sklenil ustanoviti agitacijski fond, iz katerega se sme porabiti vsa sredstva edino v pokritje stroškov, ki nastanejo v zvezi s turami potovalnih agitatorjev in govornikov.

JSZ in Proletar jih nujno rabita. Doslej smo jih pošiljali kolikor je bilo v danih okolčinah mogoče, toda vsled finančnih ovir nismo imeli v naselbinah tolkico socialističnih shodov, kolikor bi bilo potrebno, in ne agitatorjev, ki bi bodili lokalne sodruge in jim pomagali širiti naš tisk, pred vsem Proletarjem.

Člani in članice JSZ so sodelovali v vseh strankinih kampanjih pri zbiranju prispevkov, dočim svoje kampanje za ojačanje naše agitacije že dolgo nismo imeli.

Vsa ta dejstva so bila pretresana na prošlem zboru JSZ v Clevelandu, kateremu je poseben agitacijski odbor predložil z ozirom na agitacijo v naselbinah za Proletarca in JSZ sledenca priporočila:

Priporočila o agitaciji za JSZ in Proletarca

Starja reznica je, da je moč organizacije zapopadena predvsem v SPOSOBNOSTI za razvijanje svojega agitacijskega in vzgojnega delovanja. Buržavzaja se je dobro zaveda, vred česar ima gospodarsko in politično moč. Vrednost propagande, vzgoje in organizacije je v stanju pravilno ceniti in troši ogromne vsote za ta sredstva, s katerimi se drži na krmilu in jaše deželo ter svet.

V interesu delavstva je, da se oprime te resnice v večji meri kot do sedaj in posveti vse energije ter sredstva agitaciji, delavski vzgoji in organizaciji. SMOTER VSEGDA TEGA MORA BITI SOCIALNI PREOBRAZ: ODPRAVA KAPITALIZMA IN ZGRADITEV NOVEGA, SOCIALISTICNEGA DRUŽABNEGA REDA. S FUNDAMENTALNEGA VIDIKA JE VSE DRUGO BREZ POMENA.

Kot razredno zavedni delavci in socialisti smo pozvani, da budimo delavstvo k spoznanju svoje moči in pomene ter ga s seboj vred vzgajamo in organiziramo kot razred, ki mu pripada bodočnost. Da to delo ni lahko, niti ne najprijetnejše, vemo izkušenj. Toda brez širjenja razredne zavesti in organizacije na političnem in industrijskem polju ter v zadružkah, predvsem pa brez širjenja našega časopisa, ni rešitev iz kapitalistične sužnosti in prav nobenih izgleodov za boljšo bodočnost nas samih in bodočih generacij. Brez močnih naprednih in militantnih unij, brez močne socialistične organizacije in brez dobro razširjenega socialističnega časopisa se delavstvo ne more nikdar uspešno boriti proti izkorisilevcem, še manj pa računati na poraz kapitalizma.

Kot delavska avantgarda imamo slovenski in sploh jugoslovanski socialisti v tej deželi odmerjeno posebno zgodovinsko nalogo: širiti bakljo revolte med našim delavstvom proti sedanjemu gnemu družabnemu redu in ga pridobivati v socialistične vrste. V ta namen služita Proletar in JSZ.

V namenu, da naše vrste čim bolj ojačamo in konsolidiramo, in da pridobimo Zvezni novih članov, in Proletarju več novih narodenikov, kar je absolutna potreba, ter iz našega gibanja napravimo živahnji socialistični pokret, je eksekutiva JSZ poverila agitacijskemu odseku izdelati in zboru predložiti načrt za čim bolj smotreno delo na polju socialistične propagande in organizacije. Upoštevajoč naše hibe v preteklosti in sledječe želji, da naše skupno delo roditi bogatejši sad, priporoča agitacijski odsek v odboru X. rednemu zboru sledječe določbe:

1. AGITACIJA IZ URADA. Osobje pri Proletarju in Zvezzi naj posveti letno vsaj štiri do pet mesecov agitaciji po naselbinah. Eksekutiva zveze in upravni odbor Proletarja naj sporazumno s prizadetimi aranžirata, da bosta tajnik in pomočnik porabila po mesecu na letno na potovanju v naselbinah v agitaciji za list in Zvezdo. Priporočljivo je, da bi si tudi urednik odtrgal semptam čim več časa za agitacijske in govorniške ture. Razumljivo je, da je za uspeh potrebno, da so take ture in agitacijska potovanja v naprej organizirana, za kar naj skrbe odgovorni funkcionarji.

Nekaj o našem zboru

Cleveland, O. — X. redna konvencija JSZ je zdaj že zgodovina. Upamo, da bo nje, no delo ter sklepi počačalo naše vrste, kajti to bi bilo posebno v zadodčenje onim, ki so delali v pripravah za ta zbor, da se bi delegati po sejah ne dolgočasili. Kadar bo spet konvencija JSZ v Clevelandu, bodo imeli priliko delovati v pripravah tudi vsi tisti, ki od slej pristopijo v naše vrste. Mi smo sicer napravili razne "po greške" in to ne nevedoma, ampak zato, ker nas je pre malo. V bodoče se bomo teh hib iz pridobljenih izkušenj lahko varovali.

Bil sem opozorjen na razne malenkostne pomanjkljivosti. Na banketu smo imeli glede sporeda določen načrt, toda ga je bilo treba spremeniti, zato so bili iz njega izpuščeni razni člani zebra, ki smo jih imeli na listi, kajti čas je hitel in mnogi so že leleli, da se program neha in začne s plesom. Ako se je kdo raditev utišal užaljenim, mu zagotovljamo, da nismo nikogar namenoma izpuščili, le česa je bilo premalo. Vsi ste nam bili enako dobrodošli, in kakor je na banketu izgledalo, so bili vsi zadovoljni, in to je, kar smo člani pripravljalnega odbora in vsi, ki so delali — ženske in moški — najbolj že leleli.

Dan po banketu je bila med delegati zbrana vsota \$48 v pokritje stroškov. Ves ta denar bo poslan Proletarju. Stroški so bili nad \$400, dohodki pa približno \$600. Točni računi bodo izdelani čim bodo poravnane vse obveznosti. — Frank Barbich.

Stavka tiskarjev na Irskem

V Dublinu na Irskem ne izhajajo časopisi že devet tednov. Družbe odvratijo vse zahteve tiskarjev, kar zavlačuje poravnava.

2. AGITACIJA DOMAČIH ZASTOPNIKOV. Z izvajanjem prve točke lahko pričakujemo večjega uspeha za list, zvezo in posamezne klube, ni pa mogoče doseči popolnega uspeha pri širjenju Proletarja brez agilnih lokalnih zastopnikov. Ce nismo v preteklosti imeli tistega uspeha kakor bi bil potreben in kakor bi bilo želiti, je precej krivde na strani klubov. Mi priporočamo, naj klub takoj po zboru izvolijo enega ali več zastopnikov Proletarja in za druge priznane socialistične liste, ki naj redno poročajo o svojem delu na klubovih sejih. Zastopnik naj ima status klubovega stalnega odbornika. Dolžnost klubov in zastopnikov je, da v svojem območju skrbe za izvirjanje poteklih naročnin in za razširjenje Proletarja ter sodelujejo s potovalnimi zastopniki.

3. POTOVALNI ZASTOPNIKI. Potovalni zastopniki so najuspešnejši agitatorji za list. Uprava Proletarja naj tudi vnaprej skrbi, da gre po naselbinah čim več potovalnih zastopnikov. Pri tem delu zaslužijo vse priznanje sodruži Snoy, Zlembberger, Rak, Pogorelec, Zornik, Bartol Yerant in mnogi drugi, ki so se izkazali za uspešne agitatorje. Upati je, da bodo tudi v bodoče delovali na tem polju ter da se jih pridruži še več drugih sodrugov. Eksekutivi in upravni odsek se nalaga, da upošlita stalnega potovalnega zastopnika oziroma organizatorja, če se dobri zmožno osebo. V pokrivjanje stroškov ustavovi JSZ agitacijski fond, v katerega se zbera sredstva s prostovoljnimi doneski in s pomočjo priredbi.

4. PRIREDBE ZA PROLETARCA. Dokler se list ne bo pokrival z rednimi dohodki, je dolžnost vseh klubov Zvezke skrbeti za kritje deficitia. Mi priporočamo, naj ima v ta namen vsak klub bodisi posamezno ali pa skupno z bližnjimi klubji vsaj eno priredbo na leto, katere cisti prebitek naj gre podpora Proletarju za kritje primanjkljaja.

5. SHODI. Eksekutiva in posamezni klubi naj skrbe, da bo v naših naselbinah čim več socialističnih shodov in sestankov. Poletje potovnih zastopnikov, ki so sposobni nastopiti na odru, naj se od časa do časa organizirajo predavateljske ali govorniške ture predvsem za Joškota Ovna in Francka Zaitza. Na shodi naj nastopajo po možnosti tudi drugi sodruzi, posebno še iz vrst naših socialističnih mladih. Na vsakem shodu naj bo aktiven tudi zastopnik Proletarja in pri njegovem delu naj mu pomaga govornik.

Cim več bo nas aktivnih, temvečja bo naša armada in toliko prej bomo prišli do našega cilja, to je, da socialnega preobraza in v socialistično družbo.

ZA AGITACIJSKI ODBOR JSZ:

Anton Gorden, Donald J. Lotrich, Johnny Rak, Joško Owen, Angela Zaitz.

Ves ta načrt je bil po razpravi odobren. Dodan mu je bil na zboru le zadnji stavek v priporočilu št. 3, ki določa, kako naj JSZ in Proletarec zbirata sredstva v svoj agitacijski fond.

Vsem klubom in mnogim somišljenikom bodo te dni poslane nabiralne pole, in prispevki bodo sproti izkazovani v Proletarju pod imenom "AGITACIJSKI FOND JSZ IN PROLETARCA". Čas je že bil, da smo prišli spet enkrat na prag svojih problemov. S temi sredstvi se bo JSZ in Proletarci omogočila poslati zastopnike v kraje, kjer bodo prve ture zvezane s precejšnjimi stroški, kajti naš pokret bo treba v njih šele graditi.

Zboru je bil predložen tudi načrt za reorganiziranje Prosvetne matic, ki se tiče poleg agitacijskega tudi prosvetnega dela. Tudi ta pride na vrsto. Toda problem pospešenja agitacije za JSZ in Proletarca je danes najvažnejši in zato se je treba z njim žuriti najbolj.

Sodruži in sodružice, ki so bili na zboru, v svojih naselbinah lahko pojasnijo, da bo naše gibanje napredovalo edino, če mu bomo dali več medsebojnih vezi, in ena teh vezi so potovalni agitatorji. Proletarci in eksekutiva JSZ apelirata v tej akciji za sodelovanje na vse, ki jim je napredek in osvoboditev delavskoga razreda največji smoter.

Referendum v klubu št. 1 dne 28. sept.

Chicago, Ill. — Na prihodnji seji kluba št. 1 v petek 28. sept. bomo imeli na dnevnem redu glasovanje o strankini načelnici izjavni. Glasovati smejo o nji samo člani, ki ne dolgujejo na asesmentu, in to edino le na tej seji. Potreben je, da se je vsi udeležite. Lektor je zadržan vsed bolezni ali drugega tehtnega zvoka, se mu sme poslati glasovnico na dom, ako vpraša zanjo.

Volili bomo tudi deležate na konferenco klubov JSZ in društev Prosvetne matic, ki se bo vršila v nedeljo 14. oktobera v Waukeganu.

Popoldne tega dne bo v Slovenskem narodnem domu veči manifestacijska prireditev pod pokroviteljstvom kluba št. 45, na katero so povabljeni tudi socialistični pevski zbori iz Milwaukeeja in Chicagoa. "Sava" se je že odzvala vabilu.

O prošlem zboru JSZ bosta poročala klubova delegata Lukáš Groser in Mary Udovich ter delegatica "Save" Mary Jugg.

P. O.

Uspela zabava v prid Proletarca

Chicago, Ill. — Piknik na ročnikov in drugih prijateljev Proletarca v nedeljo 16. septembra je dobro uspel, dasi je bil dan izredno mrzel za te čase. Več bo o njem poročal v prihodnji stvilki Peter Bernik, ki je vodil pripravljajno delo.

Načrt v naprej

Piney Fork, O. — Moja načrda je, da si za vsako stvar napravim načrt v naprej. Napravil sem si ga že tudi za IX. redni zbor JSZ. Udeležil sem se vseh, razen drugega zebra meseca decembra 1912 v Milwaukeeju. Moj načrt namreč določa, da pride na XI. zbor kajti kot gost, da bom lahko sodeloval v poslušanju brez odgovornosti in skrbi.

X. redni zbor je bil po mojem mnenju eden najkonstruktivnejših v zgodovini Zvezde. Mlatenja prazne slame ni bilo in čas je bil za referate in diskuzijo zelo dobro porabljen. Upam, da je ta zbor mnogim našim delavcem širok dežele odpral oči v spoznanje, da je v njihovo korist, aki se pridružijo našemu gibanju.

Vesel sem bil snidenja z mnogimi, ki so prišli na ta zbor iz raznih krajev kot gosti, in prav tako z delegati. Obe priredbi (banket in koncert) sta mi ugajali.

Hvala vsem za družabnost in gostoljubnost. Upam in želim, da se na XI. zboru zberejo skupaj v še večjem številu in delati za pokret, ob prostem času pa se zabavati in prepevali, kakor zadnjič v Clevelandu.

Nace Zlembberger.

Mellonov davčni dolg

Zvezni davčni urad še vedno trdi, da je multimilijonar Andrew Mellon l. 1931 plačal \$3,075,103 pre malo dohodninskega davka.

KRIVICA VRH KRIVICE

Z DELAVSKEGA SVETA

(Nadaljevanje s 1. strani.)

postati unijam že zelo nevaren. Konvencija je obsodila dualni unionizem, kar je bila v resnici obsodba Unije progresivnih rudarjev v Illinoisu, sprejela je mnogo resolucij socialističnega značaja in program, ki določa razna izboljšanja v varnostnih napravah in v zdravstvu za protektiranje delavcev v ilinoiskih industrijach.

Volitve pri Kohlerju. — Federalni Labor Board je odredil, da se morajo vrstiti v Kohlerjevi tovarni v Sheboyganu volitve, na katerih naj delavci svobodno odločujejo med kompanijsko unijo in unijo A. F. of L. Katera dobri večino, bo imela pravico reprezentirati v pogajanjih s kompanijo vse delavce. Kohler je protestiral celo proti temu odloku, četudi je ves čas zatrjeval, da je večina delavcev za njegovo unijo.

Za poravnavo stavke rudarjev v Montani. — Zadnji pondeljek so glasovali rudarji in delavci v topilnicah v Montani o pogojih za poravnavo stavke v rudnikih in topilnicah Anaconda Copper Mining Co. Zastavkali so 8. maja. Sporazum določa med drugim indirektno priznanje unije in 50c zvišanja plače na dan.

Drastičen "indžunkien". — Charles Egan v N. J. je izdal sodno prepoved proti 20,000 stavkarjem v tovarnah barvanja svile, ki prepoveduje agitacijo za stavke, razpravljanje o stavki ali kakršnokoli umeševanje v delovnem obrat pri zadatih kompanij od strani delavcev. Kršilcem tega "indžunkna" je zapreteno s strojimi kaznimi.

Konvencija AFL. — Nobena konvencija A. F. of L. ni bila v povojni dobi važnejša, kar je bilo letošnja; zborovanje ima na mesec v San Franciscu.

Paul Hansen

Cleveland, O. — Bližajo se jesenski dnevi — daljše noči. Bližajo se tudi volitve in v zvezi z volitvami tudi več delavskih aktivnosti na političnem polju. Predno bomo pa začeli to jesen boj na političnem polju, bomo imeli prej še en večer izobraževalnega tečaja. V torem 25. sept. ob 8. zvečer bo v Amalgamated Hall, 2064 E. 4th St., govoril Paul Hansen, voditelj delavske izozrazbe in zadružnega gibanja na Danskih predmet njegovega govorja bo: "Delavske krize v Evropi in Ameriki." Paul Hansen je prvorosten govornik. Govoril bo v angleščini, katero dobro obvlada.

Apeliramo na zavedno delavstvo, posebno še na zadružnje, da se udeležijo omenjene predavanja. Socialistična stranka je Hansena povabila v Ameriko, da ustvari več smisla za zadružno gibanje. To je na več kot pot prav, da ga pridaje tudi zadružnji poslušat in se iz njegovega izvajanja pouči, kako močno je zadružno gibanje na Danskih in kako je preprečilo brezposeljnost. Kot znano, ni na Dansku več kot dva procenta brezposelnih.

Zavedni delavci in zadružnji pridite. Vstopnice se doberi pri podpisanimu in pri Fr. Barbiču v Collinwoodu.

Louis Zorko.

Organizacija

Milijon posameznih delavcev je milijon posameznikov. Toda če se organizirajo, so sil

"Cheer Up, The Worst Is Yet To Come"

The textile strike is an evidence of the ghastly failure of President Franklin D. Roosevelt's "new deal."

There was and is a textile code—and it amounts to about as much as a drop of water in hell.

In the code there was a minimum wage clause. This, of course, was supposedly intended to be a minimum wage, not a maximum wage. In practice, it has been a maximum wage, whereas the minimum is not recognized but the wages go far below the minimum.

There was also a shortening of hours of labor in the code. They were shortened from ten or more to eight. But the employers speeded up the speed-up system even more than before. They have speeded up until it is practically impossible for workers to make the production. They are fired if they can't make it; or else they are required to work overtime without pay. The punching of time is manipulated so that they can work overtime without its showing up in the pay envelopes. A system of docks and fines is in use which depletes the pay envelopes. One female mill worker in Alabama said she worked a full week and at the end of the week her pay envelope not only did not contain any money but contained a typewritten memorandum informing her that she owed the company 90 cents. She worked another week to pay it.

Such examples, although perhaps the worst, are only a little worse than innumerable others. A cutter testifies that "the production is much higher in eight hours than it was when we were working 10 hours. When we worked 10 hours our production of bloomers was 144 dozen, and when we went on the eight-hour system, that ran our production up to about 200 dozen."

The stretch-out system has been stretched out until it is unbearable, and it has thrown thousands out of work because the others were overworked. The workers live in shacks owned by the companies. Most of them are not really fit for human habitation. In some of the mills, the bosses or overseers are allowed to charge the workers for jobs and to collect tribute from them, from month to month, during the entire period of their employment. Overseers are also in position to force their attentions upon girl workers.

This is only a bare skeleton of the vast array of grievances brought before the national convention of the United Textile Workers' Union a few weeks ago. The strike is in no sense the product of agitators. Neither was it brought on by the officials of the union. It was forced upon them by the rank and file of the outraged workers in the industry. The Roosevelt administration has totally failed to make its "new deal" work in the textile industry, and it

Another Frustrated Life

Dramatic indeed are the circumstances surrounding the life and death of "Mother" Mary Mooney. "Mother" Mooney, like many Americans, devoted most of the past 18 years to efforts in behalf

Mrs. Mary Mooney

of her son, Tom, who was framed by California's reactionaries and sentenced to a life in prison.

Despite her advanced years (she lived to be 86 years of age) she addressed many meetings and even journeyed to Europe and the Soviet Union in an effort to arouse sentiment which would win justice for her boy.

The death of "Mother" Mooney with her task unfinished supplies only another in a long list of instances which show how the lives and hopes of workers are frustrated.

From his estate in California, Herbert Hoover may shed crocodile

THE UNITED FRONT

By Norman Thomas

When a fratricidal war is doing harm, and nothing but harm, all decent and honorable men will want to end it. The way to end war is by negotiation. Successful negotiation implies a mutual desire at least to explore the road to peace in good faith. Now there has been something uncomfortably close to war between Socialists and Communists. Both parties have suffered, and the cause both profess to serve has suffered most of all. The fascist enemy of both

grows more menacing throughout the world. Recent events, of which the most important is the French agreement, have given hope that the time had arrived when negotiations in America might not be in vain. The success of negotiations would depend on recognition that the honest differences between Socialism and Communism are now too great to permit organic unity, but not necessarily too great to permit united action in certain definite fields like the struggle against war and fascism and for the preservation of workers' rights. It is essential that any agreement must be made in good faith and not as a maneuver of one party to destroy the other and that the peace we seek must be hastened not only politically but on the labor field as a result of the negotiations.

On this understanding I, like many Socialists on and off the National Executive Committee, were ready to appoint a committee to sit down and see what could be done. Other good Socialists, on and off the N.E.C., thought that the time had not yet come and might not come at all. None of us wants a victory on such a question as this within the party which will not bring the party as a whole into line behind the action taken.

There was something to be said for the fact that any action one way or another might be more intelligent three months from now than today. We should have time to better things.

JOHNSTOWN DOINGS

Our Socialist picnic held September 9, was well attended in spite of the last minute confusion as to who is entitled to the grounds. It happened that two permits were issued for the same grounds for the same day. Since the other group had secured their permit before we we had to look for a place elsewhere. Three hurried arrangements the committee secured Zolbe Park. By word of mouth and large signs at our intended grounds, our crowd began to increase gradually. At first we were rather disappointed but by evening we had a nice attendance. In the afternoon singing society Bled sang a few numbers which were well received and comrade Frank Podboy gave a talk urging our sympathizers to join our branch. Mr. Pike also spoke a few words in behalf of Bled, urging those interested in singing to join their society. Quite a few copies of "The New Leader" were distributed.

Our youth was very energetic at the convention. Their interest for the symposium and the caucus held at such a late hour Sunday evening showed that. Many recommendations and revisions were made for the betterment of our movement. We had with us Margaret Snay, an eager listener and a good prospect, following her father's footsteps.

That play writing contest which will be sponsored by the Educational Bureau should have the interest of many of our comrades. The play writers will receive prizes and due recognition for their work. That was one big item approved at the convention.

At the first JSF convention, about 25 years ago, among other delegates that attended were comrades Frank Podboy, Nace Ziemerberger and Ivan Molek. All three of these pioneers were with us again at the 10th JSF convention and we are proud of them and congratulate them upon their work for our movement.

Frances Langerhole, Johnstown, Pa.

Not such needs to be mentioned of the work of the 10th regular JSF convention as a good deal has already been said in these columns. We know it was the largest and no doubt the best and that all we have to do now is our Socialist duty and extend our ranks still further.

Our youth was very energetic at the convention. Their interest for the symposium and the caucus held at such a late hour Sunday evening showed that. Many recommendations and revisions were made for the betterment of our movement. We had with us Margaret Snay, an eager listener and a good prospect, following her father's footsteps.

That play writing contest which will be sponsored by the Educational Bureau should have the interest of many of our comrades. The play writers will receive prizes and due recognition for their work. That was one big item approved at the convention.

At the first JSF convention, about 25 years ago, among other delegates that attended were comrades Frank Podboy, Nace Ziemerberger and Ivan Molek. All three of these pioneers were with us again at the 10th JSF convention and we are proud of them and congratulate them upon their work for our movement.

Frances Langerhole, Johnstown, Pa.

SEARCHLIGHT

By
DONALD
J.
LOTRICH

our Federation may be the reason for the best Social Study Club attendance in months. What is more, some who ordinarily always come were still out vacationing. It is hoped that our young group may yet become a large, live and influential unit. Our urgent need is new members. With each one doing just a little bit we shouldn't have much trouble becoming a large unit as well. We discussed the great steel strike of 1919 as portrayed in Louis Adamic's "Dynamite" and compared it with the set up of the present textile strike.

Russia has been admitted into the League of Nations and the Swedish Socialist Foreign Minister has been elected presiding officer. Which means that the Socialist minister will greet the Communist representatives. It also gives us food for thought as to what the League of Nations could be and do if enough Socialists and Communists were represented there. — The Communists have made numerous gestures of a United Front in Europe as in America but due to the horrid experiences of the past the Socialists have rejected these unity gestures in practically all instances with the exception of France where a unity is being watched closely by workers eager to effect a reconciliation of the two parties. If the experiment in France is fruitful similar unity will follow in most every country.

STAND UNITED

By GEORGE NELSON

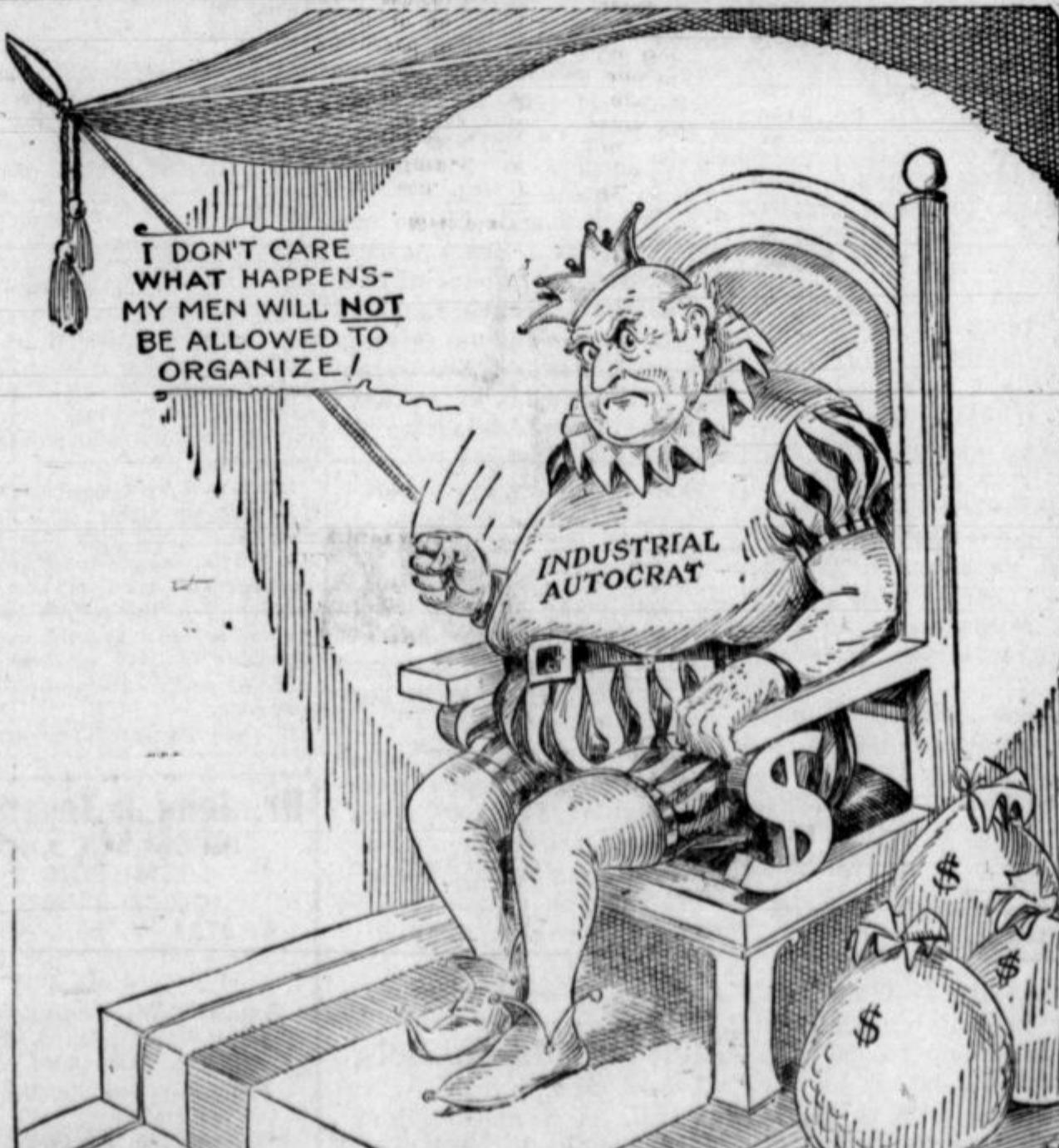
It is up to all working men and women to stand united and fight for a more bountiful life.

Socialism will provide for that abundant life because it is practicable and at the same time is based upon justice for all. Workers produce all the good things of life and are entitled to the fruits of their labor.

Those who live on income from rent, interest and profit, produce nothing. They should receive just what they produce—nothing. Society has no need for an exploiting class which makes no contribution to humanity.

Workers! Whether in field or factory, be conscious of your class. Work together, fight together, vote together. Educate, organize, agitate, to make for yourselves and your brothers and sisters a better world.

THE GUILTY PARTY!

John Baer, in "Labor", Washington, D. C.

The same paper tells us that conditions have undeniably improved since the New Deal began. It enlightens us that by reading the front pages we get the idea that the nation is on its back, but if we look for the real news we must look to the financial page. Every corporation has gained in its net profits during the past year. It is very noble of this editor, and many others like him, to be so concerned about the books of the big corporations. We wonder if he ever tried to get a real picture of the situation by looking into the pockets of the millions who are not "corporations" and the millions who are still waiting for the Blue Eagle to hover over them so that they may find shelter under its wings for the approaching winter?

School bells are ringing once more. Many schools will be closed for lack of funds, many children will be forced to remain at home, many school teachers will be jobless. (We even have an overproduction of educators in this country!) Despite all this, the others will go on as ever—teaching nationalism, teaching the good old precedent established by our forefathers which must at all times be protected, teaching that conditions have been bad and worse before and that we got back on our feet after every economic calamity. All this—and class is dismissed; the students emerge "educated." Some of the leading magazines—among them The Nation and The Forum—have been conducting investigations as to the mentality and intelligence of a student upon graduation, and as to the worth and value of higher learning. (That with respect to our present educational system, of course.) That at least sounds encouraging. A revelation of their findings is surprising indeed.

Anyone desirous of obtaining a new and inspirational outlook into a new social order can find no better channel than "The Great Offensive," by Maurice Hindus. In this recent work about the Soviet Republic, the author discusses every phase of life in Russia—man, religion, machinery, villages, marriage, morals, art, surprising indeed.